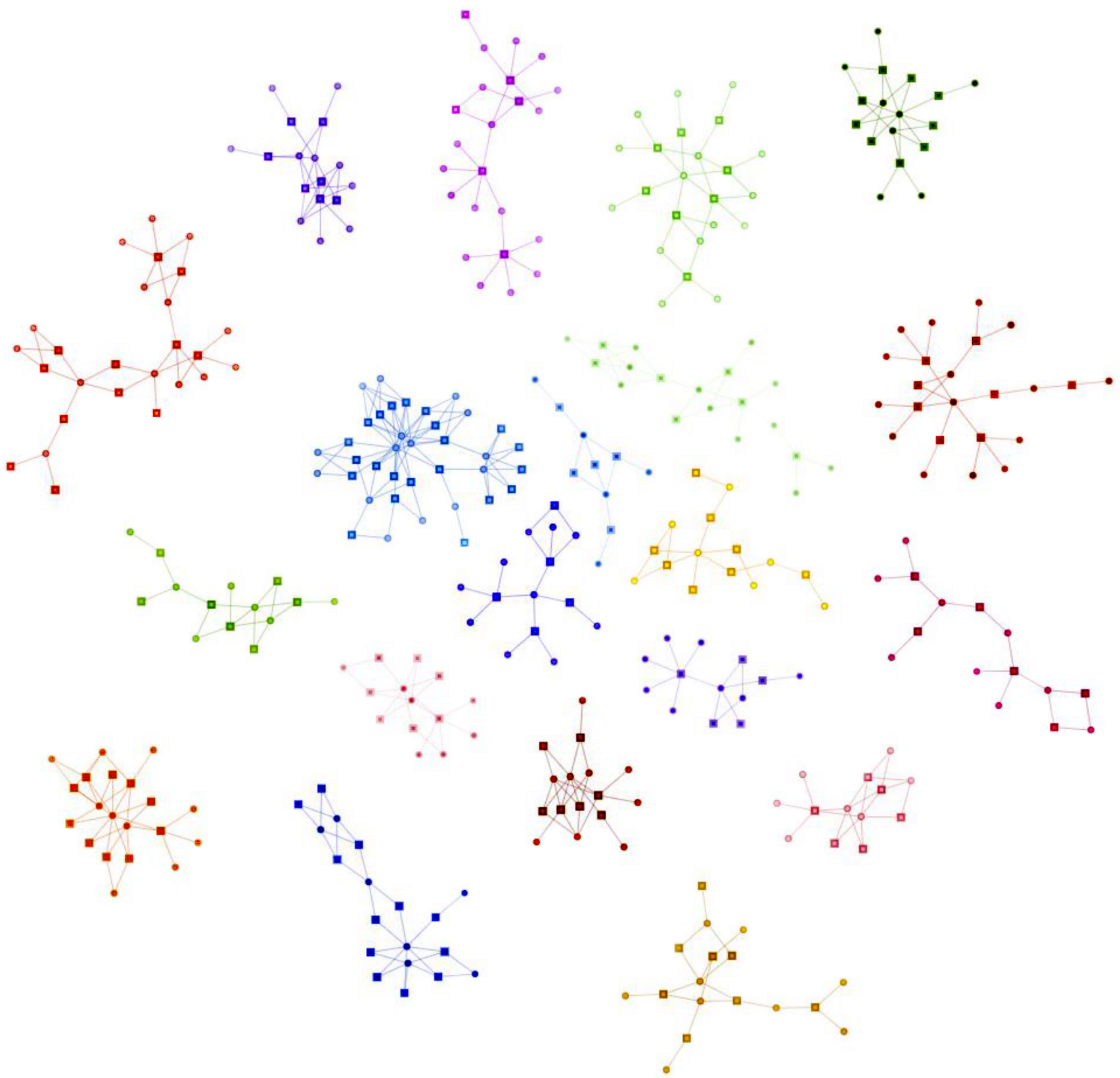

De ukjente konkursklyngene

– og anmeldelsene som gikk i bosset

Bt

Metoderapport Data-Skup 2022

Innsendere:

Anders Grimsrud Eriksen anders.eriksen@bt.no

Gerhard Flaaten gerhard.flaaten@bt.no

Lars Kvamme lars.kvamme@bt.no

Adrian Brudvik adrian.brudvik@bt.no

Takk til:

Eystein Røssum, Trond Olav Skrunes, Fred Ivar Klemetsen, Tove B. Knutsen, Marit Holm, Hanne Louise Åkernes, Halvard Alvheim Vegum og Philipp Julius Bock for reportasjeledelse, bidrag og støtte i arbeidet.

Tittel på prosjektet:

De ukjente konkursklyngene

– og anmeldelsene som gikk i bosset

Publisert:

I perioden 10. oktober 2020 - 12. november 2021.

Sakene er publisert på E24-url og frontet på BT og E24. Noen av dem er også frontet på VG, Stavanger Aftenblad og Aftenposten.

Kontaktperson:

Anders Grimsrud Eriksen

anders.eriksen@bt.no

Bergens Tidende AS

Postboks 7240

5020 Bergen

Redaksjon:

Bergens Tidende

Lars Hilles gate 30 / Odd Frantzens plass 5

5008 Bergen

Spørsmålet politiet ikke kunne svare på	1
Hvordan arbeidet kom i gang	1
Fra 300.000 rader til konkursnettverk og fortvilte kunder	1
Bred innhenting av store datamengder	1
Viktigheten av unike identifikatorer	2
Sporbar og dokumentert analyse fra A til Å	2
Fra noder og nettverk til radarpar og klynger	3
Radarparene	4
Gruppe-deteksjon som case-maskin	4
Heidrun-komplekset: Et konkurstras	4
Visualisering som research	5
Heidrun-gründer på konkurstoppen	6
Hvordan rammer konkursene uskyldige bedrifter?	6
Statistikken ingen hadde	7
Politiet hadde ingen oversikt	7
Kartlegging av skjema - det som går inn lagres et sted	7
Vanskelig å spore til konkurser	8
76 Excel-ark	9
Å finne riktig anmeldelse	9
Funn og konsekvenser	10
Vedlegg	11
Liste over publiserte saker	
Sakene som er mest relevant ifht metoderapporten er uthevet i fet skrift.	11

1. Spørsmålet politiet ikke kunne svare på

I 2018 henla Vest politidistrikt et firesifret antall saker i ett jafs. Mange av sakene hadde sitt utspring i konkurser. Hvordan kunne det skje? Og hvorfor var så mange bostyrere frustrert over manglende innsats fra politiet?

Det var noen av spørsmålene som utløste BTs gransking av konkursskriminaliteten på Vestlandet, og av politiets innsats for å komme den til livs.

Vår kartlegging viser at politiet henlegger de aller fleste anmeldelser fra bostyrerne uten etterforskning. Selv har politiet ikke hatt oversikt over omfanget av slike henleggelse. Vi har også dokumentert at kreditorene etter konkursene gjennomgående ikke får noe igjen.

I jakten på svar har vi hentet ut informasjon som tidligere ikke har vært tilgjengelig, gjennom å samle og koble informasjon fra ulike datakilder. Der vi tidligere var avhengig av gode tips, har vi utviklet verktøy og en metode for å identifisere konkursnettverk basert på en stor mengde data. I tillegg har vi gjennomført en egen undersøkelse av konkurssaker gjennom å samle inn og strukturere informasjon fra 76 bostyrere.

Vi har også gått inn i enkeltsaker og dokumentert hvordan konkurser rammer både leverandører, kunder og privatpersoner.

2. Hvordan arbeidet kom i gang

Arbeidet i dette prosjektet har fått langs to parallelle spor:

1. Gjøre en bred kartlegging av konkurser gjennom å samle inn og strukturere konkursdata.
2. Undersøke hvordan det hadde gått med konkursanmeldelsene siden 2016, da bostyrerne fikk nye retningslinjer som skulle gi færre og mer gjennomarbeidede anmeldelser

3. Fra 300.000 rader til konkursnettverk og fortvilte kunder

3.1. Bred innhenting av store datamengder

Vi startet med en kartlegging av alle mulige datakilder i forbindelse med konkurser. En liste med alt som skjer i løpet av en konkursprosess var utgangspunktet. For hver hendelse underveis, f.eks konkursbegjæring, skiftesamling, og boinnberetning, laget

vi en oversikt over potensielle data- og dokumentkilder, kartla innsynsmuligheter og lovhenvvisninger, og hvilke data som ble samlet inn.

Vi så tidlig at Brønnøysundregistrene satt på nøkkelen gjennom Konkursregisteret. I konkursregisterforskriften fant vi detaljert informasjon om hva som finnes der. Vi ba om et datasett over alle konkursåpninger- og avslutninger som var registrert i Hordaland de siste årene. Slike skreddersydde datasett må vi betale for fra Brønnøysundregistrene.

Datasettet for konkursåpninger var på i overkant av 30.000 rader. Gjennom dette masse-uttrekket kunne vi blant annet finne ut hvilke bostyrere i vårt distrikt som hadde flest konkurssaker og hvilke bostyrere som hadde de sakene som hadde trukket ut lengst i tid.

3.2. Viktigheten av unike identifikatorer

Vi ønsket også å kartlegge hvilke personer som var involvert i selskapene som gikk konkurs. Brønnøysundregistrene har disse dataene, men vil ikke gi ut fødselsnummer. Tilgangen på historiske data er også begrenset. Fødselsnummer er viktig. Det er nemlig slik at det er flere hundre personer i Norge (basert på skattelister) som deler navn, postnummer og fødselsår - som er den identifikatoren registrene vanligvis leverer ut til journalister. Basert på disse opplysningene er det altså ikke mulig å vite om den personen vi antar er én person med fem konkurser, egentlig er flere ulike personer.

Vi gikk derfor til private leverandører av rolldata, etter tips fra en tidligere Skup-rapport fra Dagbladet. De så den gang på hvem som hadde roller i selskaper da de gikk konkurs.

Det ønsket vi å ta hakket videre. Vi visste at det ofte er i tiden før konkursen at styreendringer er viktige. Hvis man klarer å komme seg ut av formelle roller rett før en konkurs, er det lettere å slippe å bli assosiert med den. Derfor ville vi ha oversikt over alle som hadde hatt roller i konkursselskaper opptil fem år før de gikk konkurs.

Det første vi gjorde da vi fikk opplysningene fra den private leverandøren, var å erstatte fødselsnummerne i datasettet med en unik, men anonymisert id, slik at vi kunne jobbe med dataene i mer åpne verktøy, mens originalen med fødselsnumre forble kryptert og sikker.

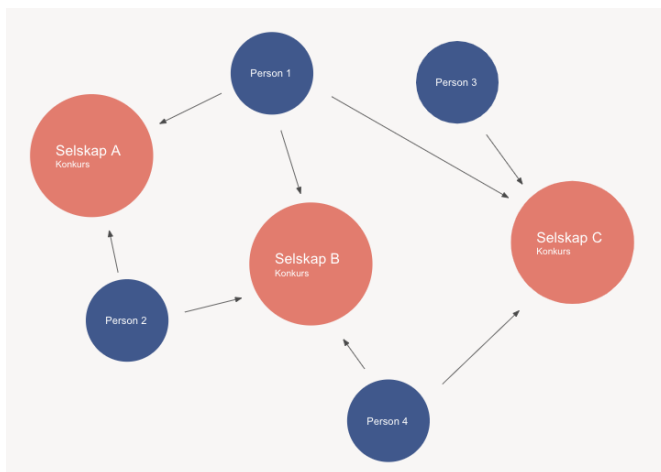
3.3. Sporbar og dokumentert analyse fra A til Å

Det var store datamengder vi nå skulle analysere. Datasettet over roller alene inneholdt nesten 300.000 oppføringer.

For å kunne gjenskape og ikke minst kontrollere stegene i analysen, ble all kode dokumentert i rammeverket Jupyter notebooks. Alle steg ble programmert og det ble laget tester underveis. Har vi filtrert bort noen rader ved en feil? Er det duplikate personer med? En slik metode gjør at vi nå kan kjøre analysen på nytt med få tastetrykk, og samtidig ha oversikt over alle steg i prosessen.

3.4. Fra noder og nettverk til radarpar og klynger

Den vanligste måten å organisere store datamengder på er i tabeller. Men det er ikke slik verden rundt oss er organisert. Verden består av personer, selskaper og andre enheter/ting som har relasjoner til hverandre gjennom roller og felleskap. Her kommer tradisjonelle databaser til kort. Det er vanskelig å følge relasjonene i flere steg, f.eks. gjennom intrikate eierskapsstrukturer.

Vi ønsket å kunne analysere de store mønstrene i relasjonene mellom personer, selskaper og konkurser. Løsningen ble å bruke en såkalt grafdatabase - der informasjonen er en samling med noder (personer, selskaper, rettssaker, adresser etc) og relasjoner (eks at en person hadde rolle i et selskap på et tidspunkt). Vi benyttet oss av grafdatabaseen Neo4j - som ofte brukes for å

oppdage ulovligheter i finansielle transaksjoner.

Fra starten av prosjektet hadde vi hatt som mål å utvikle nye metoder for å analysere stordata knyttet til konkurser på en effektiv måte. Med et så enormt datatilfang og så mange konkurser måtte vi få datamaskinen til å hjelpe oss. Vi hadde saker vi ønsket å granske på bakgrunn av tips og tidligere arbeid, men regnet med at det kunne skjule andre seg gode journalistiske saker i mengden av data.

Vi utformet et intervjudokument myntet på databasen. Der skrev vi ned alle mulige spørsmål vi håpet kunne gi oss noen mønstre eller saker som avvirket fra de «normale konkursene», f.eks:

- Finnes det grupper av personer og selskaper som ofte går igjen sammen?
- I de tilfellene selskaper gikk konkurs, hvilke roller i andre selskaper som senere gikk konkurs hadde personene bak det første selskapet da?

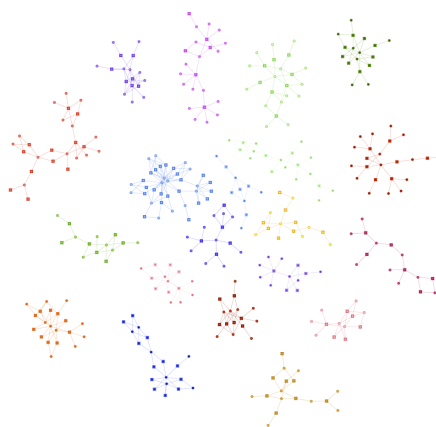
Spørsmålene ble «oversatt» til databasespørringer som kunne brukes i Neo4j-databasen.

3.5. Radarparene

En av spørringene vi laget plukket ut de person-parene som oftest hadde roller i samme selskap før det gikk konkurs. Dette er en spørring som er vanskelig å få til med tradisjonelle tabell-baserte databaser. Her fant vi blant annet en av hovedpersonene i en av konkurssakene vi da arbeidet med, sammen med en for oss da ukjent person. Disse hadde hatt roller i flere konkursselskaper sammen, noe vi ønsket å finne ut mer om.

3.6. Gruppe-deteksjon som case-maskin

Vårt eget intervju spørsmål om å identifisere grupper av personer og selskaper som gjennom konkurser var tett knyttet sammen, var et av de vanskeligste å svare på. Etter prøving og feiling med flere algoritmer, fant vi en som kunne passe til det vi var på jakt etter: små sammenvevde undernettverk og klynger i det store nettverket av personer og konkurser.

Algoritmen vi endte opp med å bruke heter «Louvain community detection». Den går gjennom nettverket og finner ut om noen personer og selskaper henger tettere sammen i små grupper (communities) enn det som er «normalt».

Vi så med en gang at metoden så nyttig ut. Algoritmen fant kjente klynger av personer og selskaper som BT tidligere hadde omtalt, grupper vi allerede hadde fått tips om, og nettverk rundt kjente konkursgjengangere.

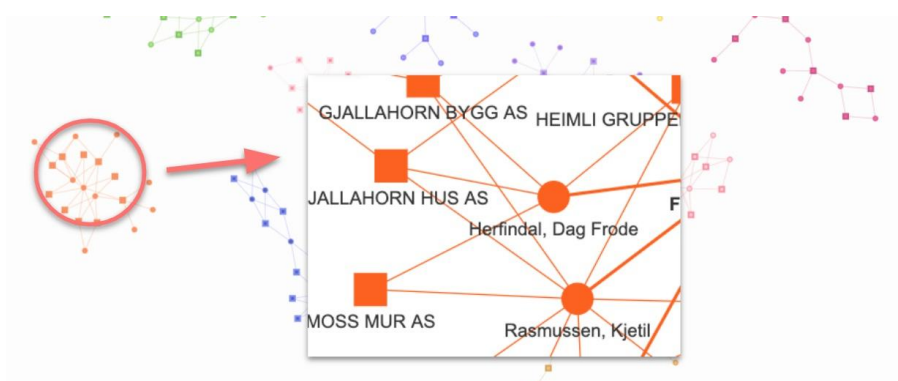
Men vi fant også ukjente grupperinger og klynger som var verdt å granske videre. Og ikke minst fant vi hittil ukjente bindinger til noen personer og selskaper vi hadde på radaren.

3.7. Heidrun-komplekset: Et konkurras

I en av klyngene fant vi to navn som vi kjente fra det opprinnelige tipset som var starten på hele prosjektet: Kjetil Rasmussen og Dag Frode Herfindal. De hadde etablert en [rekke selskaper med Heidrun](#) i navnet, som skulle drive med nær sagt alle aspekter innenfor bygg og eiendom.

I klyngen kunne vi se at de to var tilknyttet en rekke selskaper med navn fra norrøn mytologi. Vi så også at de hadde en lang rekke konkurser bak seg. Vi kunne i tillegg se hvem de hadde sittet i styrer og eid selskaper sammen med tidligere.

I datasettet fra konkursregisteret, som nå lå inne i nettverksdatabasen vår, var det også informasjon om hvem som var bostyrer da de enkelte selskapene gikk konkurs. De tok vi kontakt med og ba om innberetningene. Her gikk det frem at det i flere tilfeller var mistanke om straffbare forhold forut for konkursene.

Rasmussen og Herfindal benektet overfor BT/E24 å ha begått straffbare handlinger, og avviste påstandene kreditorer rettet mot dem om uærlig drift.

3.8. Visualisering som research

Det var ikke nok å se på hvem som hadde formelle roller i selskapene på konkurstidspunktet. Det er fullt mulig å tre ut av et selskap før det havner i skifteretten, og dermed gjøre det vanskeligere å avdekke at en har vært assosiert med et selskap som er gått konkurs. Vi ønsket derfor å finne ut hvem som hadde vært involvert i selskaper også før de gikk konkurs. Var det for eksempel personer som ofte gikk ut av styrene rett før konkursene skjedde?

Rolledataene vi hadde fått av leverandøren ga ingen klare svar. Dataene var ikke lagret på en måte som gjorde det enkelt å gjenskape en rollehistorikk. Vi måtte gjennom en enorm datavask, og laget algoritmer for å fjerne «falske» rollebytter.

For å kunne bruke analysen i praktisk research, programmerte vi en løsning som raskt kunne visualisere rollebytter i tiden før konkursen. Fokuset her var på året før konkursen, som er den perioden man tar hensyn til med tanke på om en

person kan straffes for forhold forut for en konkurs. Vi kunne da identifisere viktige hendelser og rollebytter i den siste og avgjørende ett-årsperioden: Bare i et fåtall av Heidrun-selskapene hadde Rasmussen hatt formelle roller på konkurstidspunktet. I tre av dem hadde Herfindal gått inn som styreleder før konkursen.

3.9. Heidrun-gründer på konkurstoppen

Vi satt på et stort datasett med rollehistorikken til alle selskapene som hadde gått konkurs mellom 2015 og 2019 i Norge. Men hvem utmerket seg med mange konkurser?

For å finne ut av dette måtte vi slå sammen datasettet med roller og datasettet over konkursåpninger fra Brønnøysundregisterne. Deretter grupperte vi listen over roller på den unike id-en vi hadde laget ut fra fødselsnummeret. Da kunne vi telle antall konkursselskaper hver enkelt person hadde vært involvert i. Bare noen få hakk nede på topplisten fant vi et kjent navn: Kjetil Rasmussen, en av hovedaktørene i Heidrun-komplekset.

Mange dager med analyse endte da opp i én viktig setning i [den første artikkelen](#) om Heidrun-gründerne: «*En gjennomgang BT/E24 har gjort av konkursdata fra november 2015 til november 2019, viser at det kun er fire personer i Norge som kan knyttes til flere konkurser enn Rasmussen i denne perioden.*»

4. Hvordan rammer konkursene uskyldige bedrifter?

Vi hadde flere historier om små kreditorer som nesten gikk overende på grunn av utestående beløp hos selskaper som gikk konkurs. Hovedregelen ved konkursbehandling er enkel: Hvis det er penger igjen i boet, skal blant annet lønn til ansatte, skatter og avgifter prioriteres når penger utbetales. Var det virkelig slik at man som privat kreditor, med et såkalt uprioritert krav, nesten aldri får igjen noen penger?

I datasettene fra konkursregisteret hadde vi blant annet listen over mer enn 18.000 konkursavslutninger. Men det var mye der som ikke kunne stemme. Noen av konkursene hadde en konkursdato etter at hele konkursboet skulle vært avsluttet. Andre rader sa at mer enn 100% av verdiene hadde blitt delt ut. Vi måtte gå flere runder med Brønnøysund før vi fikk korrigert dataene.

prioriterte krav kl. I	1349
prioriterte krav kl. II	1052
uprioriterte krav	617
prioriterte krav kl.I	67
prioriterte krav kl.II	35
prioriterte krav kl II	21
etterprioriterte krav	17
alle krav	15
prioriterte krav kl I	13
Prioriterte krav kl. I	12
uprioriterte fordringer	12
Uprioriterte krav	7
Prioriterte krav kl. II	7
prioriterte krav av kl. I	6
prioritert krav kl. I	6
prioriterte krav av kl. II	6
prioriterte krav klasse I	6
prioriterte krav klasse II	5
etterprioriterte fordringer	4

Et viktig felt i datasettet ble informasjonen om avslutningskode. Her hadde bostyrerne lagt inn om det var midler til fordeling blant kreditorene eller ikke. Analysen viste at kreditorene i nesten 80 prosent av konkursene, ikke får en krone. Men hvor mye fikk kreditorene når det faktisk var penger igjen i boet? Dette var det ingen som hadde et samlet svar på, heller ikke bostyrerne.

Brukermanualen for bostyrere i Altinn, som vi fant på nett, kunne være en vei inn. Vi antok at feltet «Fordringsklasse» kunne fortelle oss om det var prioriterte kreditorer, eller de vanlige private kreditorer som fikk penger. Men også her ga datamaterialet vårt fra konkursregisteret motstand.

Altinn hadde gjort en tabbe. Dette feltet var et såkalt fritekstfelt. Her kunne altså bostyrerne skrive hva de ville og det var feilstavelser og ulike formuleringer i fleng. Vi måtte derfor lage en algoritme som ryddet opp i begrepskaoset, før vi kunne starte på analysene.

Analysen vår viste at private kreditorer i kun 30 av de 18.432 konkursene vi analyserte fikk utbetalt alt de krevde. Dette forklarte vi leserne gjennom [en visuell grafisk fortelling](#) som viste veien fra alle konkursene til de få der det var penger igjen.

5. Statistikken ingen hadde

Fra 2016 ble bostyrere over hele landet kurset i hva som skulle anmeldes, og hvordan. Politiet selv skulle kvitte seg med gamle saker som aldri var behandlet. I 2018 hadde Vest politidistrikt henlagt nærmere 2000 saker. Målet var satt av regjeringen Solberg: Å komme den mest alvorlige økonomiske kriminaliteten til livs. Bostyrerne fulgte opp og anmeldte færre saker. Nå var det kun de mest åpenbare lovbruddene som ble meldt til politiet.

5.1. Politiet hadde ingen oversikt

Vi spurte Vest politidistrikt hvor mange anmeldelser de hadde mottatt siden starten av 2016, hvor mange som var henlagt, og på hvilket grunnlag. Det tok fem måneder før vi fikk svar: [Vest politidistrikt visste ikke](#). De hadde heller ikke systemer internt for å hente ut denne statistikken. Fem år etter at regjeringens sa de ville «*styrke arbeidet mot konkurskriminalitet og konkursgjengangere*», hadde politiet ingen oversikt.

5.2. Kartlegging av skjema - det som går inn lagres et sted

Vi visste at boinnberetninger gir opplysninger om mulige straffbare forhold. Men innberetninger vi fikk innsyn i hos konkursregisteret var sladdet på det punktet. I tillegg til boinnberetningene må også bostyrerne fylle inn i et skjema på Altinn.

I manualen som viste hvordan bostyrerne skal levere inn boinnberetning til Altinn så vi at de blant skal merke av for om innberetningen er oversendt til politiet. Kunne dette være nøkkelen?

Men hos Brønnøysundregistrene var de i villrede. Systemet var gammelt og uoversiktlig, eller som en i registrene fortalte oss: «*Utviklerne sier at å se på koden er som å se på spaghetti*». I tillegg mente de dataene ikke var til å stole på siden ikke alle bostyrere fylte ut feltet. Noen sendte fortsatt brev i posten. Nok en gang hadde vi rotet oss inn i et svart hull av et utdatert statlig datasystem med dårlig datakvalitet.

Til slutt ble også innsynsforespørselen avvist. Opplysninger om straffbare forhold kunne ikke utleveres. Konkursregisterforskriften var tydelig på at slike opplysninger kun kunne utleveres til politiet og domstolene og noen få andre etater. Skulle vi komme videre måtte vi lage statistikken selv.

5.3. Vanskelig å spore til konkurser

Da bostyrernes rutiner ble endret i starten av 2016, skulle de spesifisere hvilke straffbare forhold som hadde inntruffet, for eksempel brudd på regnskapsloven, eller bokføringsloven. Men hos Vest politidistrikt ble det ikke lagt inn noe informasjon som gjorde det mulig å søke på alle anmeldelser som stammet fra konkurser.

I mars 2020 fikk vi et endelig avslag fra politidistriktet på å hente ut oversikt over hva som hadde skjedd med alle anmeldte konkurser. Begrunnelsen var at de måtte gå inn i hver enkelt anmeldelse for å se om det var en konkurs som var bakgrunnen for den. De hadde heller ikke mulighet i systemene til å søke på avsender av anmeldelsen.

Vi kunne nå slå fast at verken politiet selv eller Brønnøysundregistrene kunne hjelpe. Ingen visste hvor mange konkursanmeldelser som var sendt inn, eller hva som hadde skjedd med dem.

5.4. Siste utvei: Bostyrerne

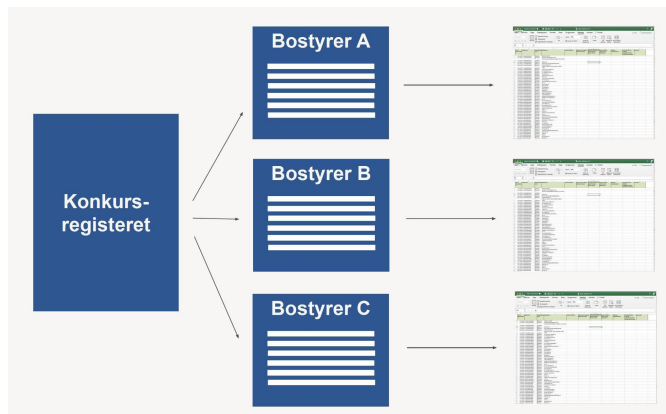
Nå gjenstod det bare én annen kilde til denne informasjonen, og det var bostyrerne selv. Vi måtte få bostyrerne til å opplyse hvilke saker de hadde anmeldt de siste årene, og så gå tilbake til politiet og be om status i disse sakene.

Datasettet vi allerede hadde fra Konkursregisteret viste blant annet hvem som hadde vært bostyrer i alle konkursene. Vi valgte oss ut konkurser i Vestland for to år og satt da med over 1500 saker som var blitt behandlet av 76 bostyrere. Hvilke av disse sakene som hadde endt i anmeldelse ante vi ikke.

Det ble raskt tydelig at saksbehandlingsrutinene hos bostyrerne varierte stort. Få hadde databaser eller regneark der det fremgikk enkelt hvilke konkurser de hadde behandlet, hva som hadde skjedd sakene, og om det var sendt anmeldelser. Vi så derfor at vi måtte hjelpe dem om vi skulle få det vi trengte.

5.5. 76 Excel-ark

Vi programmerte en løsning som tok listene fra konkursregisteret, grupperte på bostyrer og automatisk opprettet 76 Excel-ark. Regnearkene var ferdig utfyllt med navnet på selskapet som var konkurs, organisasjonsnummeret og saksnummeret fra tingretten i alle sakene de aktuelle bostyrerne hadde behandlet. Flere bostyrere sa de aldri hadde hatt en slik oversikt selv.

Vi ba bostyrerne om å fylle ut hvilke saker som var blitt anmeldt, og hva som hadde skjedd med dem. For å sikre at dataene vi fikk tilbake fra bostyrerne var gode, laget vi Excel-arket slik at bostyrerne ble tvunget til å velge fra et sett forhåndsdefinerte verdier.

Det hele organiserte vi i et saksbehandlingssystem laget i Google regneark, hvor vi logget hvor mange som hadde svart, hva de hadde svart, og holdt oversikt over hvor mange saker som til enhver tid var gjennomgått, og når vi purret sist.

Vi måtte så lage kode som gjorde det motsatte av det vi gjorde da vi opprettet de 76 arkene. Denne gangen ble opplysningene fra alle bostyrerne slått sammen til én tabell. Analysen kunne da fortelle oss hvor stor andel av konkursene som hadde blitt anmeldt, ifølge bostyrerne. Hva som hadde skjedd med anmeldelsene hos politiet var det få av bostyrerne som visste.

5.6. Å finne riktig anmeldelse

For å få vite hva som hadde skjedd med hver sak, måtte vi få ut data fra politiet. Etter et møte der vi presenterte hva vi jobbet med, gikk de ansvarlige ved seksjon for økonomisk kriminalitet i Vest politidistrikt med på å sjekke status for hver enkelt anmeldelse.

Dette måtte gjøres på en måte som var effektiv for både dem og oss. Vi ga politiet to typer data for å sikre at de fant riktig sak i sitt system:

- Vi hadde bedt bostyrerne påføre politiets saksnummer i Excel-arket de skulle fylle ut, så sant de hadde det. Vi ga politiet de numrene vi hadde fått inn.
- Tidligere i prosjektet hadde vi kjøpt inn rolldata på alle personer som hadde hatt roller i konkursselskaper. I de sakene bostyrerne sa var anmeldt, hentet vi nå ut en liste med fødselsnummer på personene som hadde hatt roller siste året før konkursen. Også denne sendte vi politiet, i kryptert form. Vi vurderte

det slik at dette var opplysninger (fødselsnummer, roller og anmeldelser) politiet allerede satt på gjennom sine systemer, og at oversendelsen derfor kunne forsvares som ledd i journalistisk research.

5.7. Å kode en vaskemaskin

Politiet benyttet seg flittig av det ene fritekstfeltet vi hadde laget i Excel-arket. Der hadde de samlet alt av info som ikke passet i de strukturerte feltene vi nøye hadde opprettet. Vi måtte kode en «vaskemaskin» for å kunne se hvilke saker Vest politidistrikt faktisk fant i sitt system, om de var henlagt og hvilke henleggelseskoder som var brukt. Fordi vi hadde informasjon om hvilke bostyrere som hadde anmeldt, kunne vi lage statistikk på hvilke bostyrere som hadde fått flest av sine saker henlagt. Disse var gode kilder i arbeidet videre.

Analysen av dataene fra politiet viste at de hadde [henlagt 70 prosent av anmeldelsene](#). Nesten ingen av de henlagte sakene var blitt etterforsket. De aller fleste henlagt av kapasitetshensyn. Dette ble grunnlaget for saken «Syv av ti konkursanmeldelser ender med henleggelse».

6. Funn og konsekvenser

- I prosjektet har vi vist at i et forsøk på å få opp effektiviteten og skjerpe innsatsen mot økonomisk kriminalitet, ble anmeldelser mot en av Norges største konkursgjengangere henlagt uten etterforskning i 2018.
- Vi har dokumentert at politiet ikke har hatt oversikt over hvor mange anmeldelser fra konkursbo som er henlagt, eller hvor mange som har endt med en form for straffereaksjon.
- Vi har dokumentert nær alle anmeldelser Vest politidistrikt mottok fra bostyrere i 2018 og 2019, og fått politiet selv til å bekrefte at 70 prosent av disse ble henlagt.
- Politiet har nå begynt å merke alle anmeldelser fra konkursbo, slik at de selv kan hente ut denne statistikken.
- Vi har kartlagt nettverk av de personene som oftest går igjen i konkurser i Vestland.
- I denne perioden har vi beskrevet i detalj hvordan to av sakene politiet henla har preget både kunder, leverandører og privatpersoner.
- I saken om Heidrun-komplekset har politiet startet etterforskning som fremdeles pågår.
- Vi har dokumentert at i de aller fleste konkurser sitter kreditorene igjen med ingenting.
- Altinn har sagt at de nå skal endre skjemaene bostyrerne fyller ut, for å gjøre det enklere å hente ut informasjon om hvilke type kreditorer som får penger.

7. Vedlegg

7.1. Liste over publiserte saker

Sakene som er mest relevant ifht metoderapporten er uthevet i fet skrift.

10.10.2020	Marianne hyret konkursgjengangere til å bygge om huset
13.10.2020	På et halvår henla bergenspolitiet nesten 2000 gamle saker. En av dem gjaldt en av Norges...
25.11.2020	Hvert år taper familiebedriften millioner på at andre går konkurs. Det er de ikke alene om.
27.11.2020	Slik unngår du å tape penger på selskaper som går konkurs
06.12.2020	Da lønnen uteble, begjærte han stillasfirmaet konkurs. Nå etterforskes personene bak
02.11.2021	Syv av ti konkurssaker henlegges av politiet i Bergen
03.11.2021	Mener politiet ikke har sett alvoret i konkurssakene
05.11.2021	Økoavsnittet skulle komme på rett kjøp. Pengene kom aldri
08.11.2021	Over halvparten av anmeldelsene som politiet behandlet fra Skatteetaten ble henlagt i fjor
11.11.2021	De har kompetansen politiet trenger. Men politimesteren føler seg presset til ikke å ansette...
12.11.2021	Politistudentene mistet sitt eneste økofag